Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►B ►M2 EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 89/552/ETY,

annettu 3 päivänä lokakuuta 1989,

audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi) ◄

(EYVL L 298, 17.10.1989, s. 23)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►M1	Euroopan parlamentin ja Neuvoston direktiivi 97/36/EY, annettu 30 päivänä kesäkuuta 1997	L 202	60	30.7.1997
►M2	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/65/EY, annettu 11 päivänä joulukuuta 2007	L 332	27	18.12.2007

▼B

▼M2

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 89/552/ETY,

annettu 3 päivänä lokakuuta 1989,

audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi)

▼B

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 57 artiklan 2 kohdan ja 66 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ([1]),

toimii yhdessä Euroopan parlamentin kanssa ([2]),

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([3]),

sekä katsoo, että

perustamissopimuksen mukaisesti yhteisön tavoitteisiin kuuluu Euroopan kansojen liiton lujittaminen, yhteisöön kuuluvien valtioiden välisten suhteiden lähentäminen, yhteisön maiden taloudellinen ja sosiaalinen kehityksen varmistaminen yhteisillä toimenpiteillä Eurooppaa jakavien rajojen poistamiseksi, sen kansojen elinolojen jatkuva parantuminen sekä rauhan ja vapauden säilyminen ja lujittuminen,

perustamissopimuksessa määrätään perustettavaksi yhteismarkkinat, mihin kuuluu, että jäsenvaltioiden väliltä poistetaan palvelujen vapaan liikkuvuuden esteet ja toteutetaan järjestelmä, jolla varmistetaan, ettei kilpailu vääristy yhteismarkkinoilla,

eri tekniikkojen avulla rajojen yli välitetyt lähetykset ovat yksi keino edistää yhteisön tavoitteiden saavuttamista; olisi toteutettava toimenpiteet, jotta voitaisiin siirtyä ja varmistettaisiin siirtyminen kansallisista markkinoista yhteisiin ohjelmatuotanto- ja jakelumarkkinoihin ja jotta luotaisiin rehdin kilpailun edellytykset televisiopalvelujen yleisen edun mukaisia tehtäviä haittaamatta,

Euroopan neuvosto on hyväksynyt Euroopan yleissopimuksen rajat ylittävistä televisiolähetyksistä,

perustamissopimuksessa määrätään, että annetaan direktiivejä itsenäiseksi ammatinharjoittajaksi ryhtymistä koskevien säännösten yhteensovittamisesta,

televisiotoiminta on tavanomaisissa olosuhteissa perustamissopimuksessa tarkoitettuja palveluja,

perustamissopimuksessa määrätään kaikkien yleensä maksua vastaan suoritettavien palvelujen vapaasta liikkuvuudesta riippumatta palvelujen kulttuuriin liittyvästä tai muusta sisällöstä ja ilman rajoituksia, jotka koskevat muuhun yhteisön valtioon kuin palvelujen vastaanottajan valtioon sijoittautuneita jäsenvaltion kansalaisia,

tämä oikeus sovellettuna televisiolähetyksiin ja televisiopalvelujen jakeluun on myös erityinen ilmaus yleisemmästä periaatteesta yhteisön oikeudessa, nimittäin kaikkien jäsenvaltioiden ratifioiman ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojelua koskevan yleissopimuksen 10 artiklan 1 kohdan mukaisesta ilmaisuvapaudesta; antamalla direktiivejä televisiolähetyksistä ja televisiopalvelujen jakelusta on tämän vuoksi varmistettava palvelujen vapaa liikkuvuus edellä mainitun artiklan mukaisesti, kuiten-

([1]) EYVL N:o C 179, 17.7.1986, s. 4
([2]) EYVL N:o C 49, 22.2.1988, s. 53 ja EYVL N:o C 158, 26.6.1989
([3]) EYVL N:o C 232, 31.8.1987, s. 29

▼B

kin ainoastaan kyseisen artiklan 2 kohdassa ja perustamissopimuksen 56 artiklan 1 kohdassa määrätyin rajoituksin,

yleisradiolähetystoiminnan harjoittajien ja kaapelitelevisiotoiminnan harjoittajien toimintaa koskevissa jäsenvaltioiden laeissa, asetuksissa ja hallinnollisissa määräyksissä on eroja, joista jotkin saattavat estää lähetysten vapaata liikkuvuutta yhteisössä ja vääristää kilpailua yhteismarkkinoilla,

perustamissopimuksen mukaisesti on poistettava kaikki tällaiset rajoitukset, jotka estävät lähetystoiminnan vapautta yhteisössä,

tämän poistamisen on tapahduttava yhtä aikaa sovellettavien lakien yhteensovittamisen kanssa; yhteensovitettaessa on pyrittävä helpottamaan kyseisen toiminnan ammattimaista harjoittamista ja, yleisemmin, tietojen ja ideoiden vapaata liikkuvuutta yhteisössä,

on sen vuoksi tarpeen ja riittävää, että kaikissa televisiolähetyksissä noudatetaan sen jäsenvaltion lainsäädäntöä, josta ne ovat peräisin,

tässä direktiivissä säädetään vähimmäissäännöt televisioohjelmien lähettämisen vapauden takaamiseksi; direktiivi ei sen vuoksi vaikuta jäsenvaltioiden eikä jäsenvaltioiden viranomaisten vastuuseen lähetys- ja ohjelmatoiminnan organisoinnin — mukaan luettuna toimiluvat, hallinnolliset luvat ja verotus — rahoituksen ja sisällön osalta; sen vuoksi jäsenvaltioiden kulttuurin kehityksen itsenäisyys ja kulttuurin monipuolisuus säilytetään yhteisössä,

yhteismarkkinoilla on tarpeen, että kaikissa yhteisöstä peräisin olevissa ja siellä vastaanotettaviksi tarkoitetuissa lähetyksissä, ja erityisesti toisessa jäsenvaltiossa vastaanotettaviksi tarkoitetuissa lähetyksissä noudatettaisiin lähetysten alkuperämaan niitä säännöksiä, joita sovelletaan kyseisessä jäsenvaltiossa yleisölle tarkoitettuihin lähetyksiin, sekä tämän direktiivin säännöksiä,

vaatimus, että sen jäsenvaltion, josta lähetys on peräisin, olisi varmistettava, että lähetykset ovat tämän direktiivin mukaisesti yhteensovitetun kansallisen lainsäädännön mukaisia, on yhteisön oikeuden mukaan riittävä takaamaan lähetysten vapaa liikkuvuus ilman, että vastaanottavissa jäsenvaltioissa tulisi suorittaa samoin perustein valvonta toiseen kertaan; kuitenkin vastaanottava jäsenvaltio voi poikkeustapauksessa ja erityisin edellytyksin väliaikaisesti estää televisiolähetysten edelleenlähettämisen,

jäsenvaltioiden on välttämätöntä varmistaa, että estetään toimenpiteet, jotka saattavat osoittautua haitalliseksi televisio-ohjelmien vapaalle liikkuvuudelle ja kaupalle tai jotka saattavat edistää määräävän aseman syntymistä, jos se johtaisi television kautta välitettävän tiedon tai koko informaatiojärjestelmä moniarvoisuuden ja vapauden rajoituksiin,

tämä direktiivi rajoittuu erityisesti televisiotoiminnan sääntöihin eikä vaikuta voimassa oleviin eikä tuleviin yhdenmukaistamista koskeviin yhteisön säädöksiin, varsinkaan jos niillä on tarkoitus varmistaa, että täytetään välttämättömät vaatimukset, jotka koskevat kuluttajan suojaa sekä liiketoiminnan ja kilpailun rehellisyyttä,

yhteensovittamista joka tapauksessa tarvitaan, jotta kulttuurisia tavoitteita sisältäviä ohjelmia tuottavien henkilöiden ja yritysten olisi helpompi ryhtyä harjoittamaan ja harjoittaa toimintaansa,

kaikkia yhteisön julkisia ja yksityisiä televisio-ohjelmia koskevat vähimmäisvaatimukset eurooppalaisesta audiovisuaalisesta tuotannosta ovat keino edistää mainituilla aloilla tuotantoa, riippumatonta tuotantoa ja jakelua, ja näillä vähimmäisvaatimuksilla täydennetään samaa tavoitetta edistäviä muita asiakirjoja, joista ehdotuksia on jo tehty tai tehdään,

on sen vuoksi välttämätöntä edistää jäsenvaltioiden televisiotuotannon markkinoita muodostumaan riittävän suuriksi tarvittavien investointien kattamiseksi, ei ainoastaan niin, että laaditaan kansallisia markkinoita avaavia yhteisiä sääntöjä, vaan myös niin, että huolehditaan mahdollisuuksien mukaan ja tarkoituksenmukaisin keinoin, että eurooppalaisella tuotannolla on suurin osa kaikkien jäsenvaltioiden televisio-ohjelmien

▼B

lähetysajasta; jotta voitaisiin valvoa näiden sääntöjen soveltamista ja tavoitteiden saavuttamista, jäsenvaltioiden on annettava komissiolle kertomus siitä, miten eurooppalaisia teoksia ja riippumattomien tuottajien tuotantoja varten tässä direktiivissä säädetyt osuudet ovat toteutuneet; kyseisten osuuksien laskemisessa olisi otettava huomioon Helleenien tasavallan ja Portugalin tasavallan erityistilanne; komissio ilmoittaa nämä kertomukset tiedoksi muille jäsenvaltioille ja liittää tarvittaessa mukaan lausunnon, jossa otetaan huomioon erityisesti kehitys edellisiin vuosiin nähden, ensilähetysten osuus ohjelmistossa, uusien televisiotoiminnan yrittäjien erityiset olosuhteet ja niiden maiden erityistilanne, joissa on alhainen audiovisuaalinen tuotantokapasiteetti tai suppea kielialue,

näitä tarkoituksia varten ”eurooppalaiset teokset” olisi määriteltävä rajoittamatta jäsenvaltioiden mahdollisuutta yhteisön oikeutta noudattaen ja tämän direktiivin tavoitteet huomioon ottaen määritellä tarkemmin 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti niiden lainkäyttövaltaan kuuluvat televisiolähetystoiminnan harjoittajat,

on tärkeää löytää sekä sopivat että yhteisön oikeuden mukaiset keinot ja menettelyt, jotta edistettäisiin näiden tavoitteiden toteutumista tarkoituksena päättää sopivista toimenpiteistä eurooppalaisten audiovisuaalisten teosten tuotanto- ja jakelutoiminnan ja kehityksen edistämiseksi erityisesti maissa, joissa on alhainen tuotantokapasiteetti tai suppea kielialue,

kansallisia tukijärjestelyjä eurooppalaisen tuotannon kehittämiseksi voidaan soveltaa siinä määrin kuin ne ovat yhteisön oikeuden mukaiset,

sitoutuminen, milloin se on mahdollista, täyttämään tietty osuus lähetysajasta televisiolähetystoiminnan harjoittajista riippumattomien tuottajien tuotannolla kannustaa uusien televisiotuotannon lähteiden, erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten syntymistä; se tulee tarjoamaan uusia mahdollisuuksia ja kanavia luoville kyvyille sekä kulttuuriammateissa toimiville ja kulttuurialoilla työskenteleville; jäsenvaltioiden olisi otettava kyseinen tavoite huomioon määritellessään riippumattoman tuottajan käsitettä antamalla asiaankuuluva huomio pienille ja keskisuurille tuottajille ja mahdollistamalla se, että televisiolähetystoiminnan harjoittajien yhteistuotantotytäryhtiöt voisivat osallistua tuotannon rahoitukseen,

jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että teoksen ensimmäisen elokuvateatteriesityksen ja ensimmäisen televisioesityksen välillä on tietty aika,

jäsenvaltiot voivat antaa tarkempia tai tiukempia sääntöjä erityisesti kieliperustein, jotta tiettyjä kieliä voitaisiin suosia aktiivisesti, jos kyseiset säännöt ovat yhteisön oikeuden mukaiset, erityisesti jos niitä ei sovelleta muista jäsenvaltioista lähtöisin olevien televisiolähetysten edelleenlähettämiseen,

sen varmistamiseksi, että televisionkatsojien etuja kuluttajina suojellaan täysin ja asianmukaisesti, on välttämätöntä, että televisiomainonnalle asetetaan tietyt vähimmäissäännöt ja -vaatimukset ja että jäsenvaltioilla on oikeus antaa tarkempia tai tiukempia sääntöjä ja tietyissä olosuhteissa asettaa eri ehtoja lainkäyttövaltaansa kuuluvien televisiolähetystoiminnan harjoittajien osalta,

ottaen aiheellisella tavalla huomioon yhteisön oikeus ja ainoastaan oman valtion alueelle tarkoitettujen lähetysten osalta, jos lähetyksiä ei voida vastaanottaa suoraan tai välillisesti yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa, jäsenvaltioiden on voitava asettaa eri ehtoja mainonnan sijoittamiselle ja eri rajoituksia mainonnan määrälle, jotta kyseisiä lähetyksiä edistettäisiin,

on välttämätöntä kieltää kaikki sellainen televisiomainonta, jossa mainostetaan savukkeita ja muita tupakkatuotteita, mukaan lukien epäsuorat mainonnan muodot, joissa, joskaan ei suoraan mainita tupakkatuotetta, yritetään kiertää mainoskielto käyttämällä sellaisten tupakkatuotteiden tai yritysten tuotenimiä, tunnuksia tai muita tunnistettavia piirteitä, joi-

▼B

den tunnettuun tai pääasialliseen toimintaan kuuluu kyseisten tuotteiden tuotanto tai myynti,

on yhtä lailla tarpeen kieltää kaikki sellainen televisiomainonta, jossa mainostetaan lääketuotteita ja lääkehoitoja, jos nämä tuotteet tai hoidot ovat saatavissa vain lääkärin määräyksestä siinä jäsenvaltiossa, jonka lainkäyttövaltaan televisiolähetystoiminnan harjoittaja kuuluu, sekä ottaa käyttöön tiukat alkoholituotteiden televisiomainontaa koskevat perusteet,

sponsoroinnin merkitys lisääntyy ohjelmien rahoituksessa, ja sen vuoksi on laadittava tarvittavat säännöt,

lisäksi on tarpeen ottaa käyttöön säännöt alaikäisten fyysisen, henkisen ja moraalisen kehityksen suojelemiseksi televisio-ohjelmissa ja -mainonnassa, ja

vaikka televisiolähetystoiminnan harjoittajat ovat tavallisesti velvolliset varmistamaan, että ohjelmissa esitetään asiat ja tapahtumat puolueettomasti, on siitä huolimatta tärkeää asettaa niille erityisiä vastineoikeutta tai vastaavia oikeuskeinoja koskevia velvoitteita niin, että se, jonka oikeutettuja etuja on vahingoitettu lähetetyn televisio-ohjelman yhteydessä esitetyllä väitteellä, voi tehokkaasti käyttää tätä oikeutta tai näitä oikeuskeinoja,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

Määritelmät

▼M2

1 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

a) ”audiovisuaalisella mediapalvelulla”

— perustamissopimuksen 49 ja 50 artiklan mukaista palvelua, jonka toimituksellinen vastuu kuuluu mediapalvelun tarjoajalle ja jonka pääasiallisena tarkoituksena on tarjota ohjelmia tiedonvälitys-, viihdytys- tai valistustarkoituksessa yleisölle direktiivin 2002/21/EY 2 artiklan a alakohdassa tarkoitettujen sähköisten viestintäverkkojen välityksellä. Tällaiset audiovisuaaliset mediapalvelut ovat joko tämän artiklan e alakohdassa määriteltyjä televisiolähetyksiä tai tämän artiklan g alakohdassa määriteltyjä tilattavia audiovisuaalisia mediapalveluja,

ja/tai

— audiovisuaalista kaupallista viestintää;

b) ”ohjelmalla” ääntä sisältävää tai ääntä sisältämätöntä liikkuvien kuvien sarjaa, joka muodostaa yhden yksittäisen osan mediapalvelun tarjoajan laatimassa ohjelma-aikataulussa tai ohjelmaluettelossa ja joka on muodoltaan ja sisällöltään verrattavissa televisiolähetyksen muotoon ja sisältöön. Ohjelmia ovat esimerkiksi pitkät elokuvat, urheilutapahtumat, tilannekomediat, dokumenttiohjelmat, lastenohjelmat ja fiktiot;

c) ”toimituksellisella vastuulla” sekä ohjelmien valinnan että niiden organisoinnin tosiasiallista valvontaa televisiolähetysten osalta aikataulun mukaisesti ja tilattavien audiovisuaalisten mediapalvelujen osalta ohjelmaluettelon mukaisesti. Toimituksellinen vastuu ei välttämättä merkitse kansallisen lainsäädännön mukaista oikeudellista vastuuta tarjotusta sisällöstä tai palveluista;

d) ”mediapalvelun tarjoajalla” luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolla on toimituksellinen vastuu audiovisuaalisen mediapalvelun au-

▼M2

diovisuaalisen sisällön valinnasta ja joka määrää siitä, millä tavalla sisältö organisoidaan;

e) ”televisiolähetystoiminnalla” tai ”televisiolähetyksellä” (lineaarinen audiovisuaalinen mediapalvelu) audiovisuaalista mediapalvelua, jonka mediapalvelun tarjoaja tarjoaa ohjelmien seuraamiseksi reaaliajassa tietyn ohjelma-aikataulun mukaisesti;

f) ”lähetystoiminnan harjoittajalla” televisiolähetyksiä tarjoavaa mediapalvelun tarjoajaa;

g) ”tilattavalla audiovisuaalisella mediapalvelulla” (ei-lineaarinen audiovisuaalinen mediapalvelu) audiovisuaalista mediapalvelua, jonka mediapalvelun tarjoaja tarjoaa ohjelmien katselemiseksi käyttäjän valitsemana ajankohtana ja käyttäjän omasta pyynnöstä mediapalvelun tarjoajan valikoimista ohjelmista tehdyn luettelon pohjalta;

h) ”audiovisuaalisella kaupallisella viestinnällä” äänen kanssa tai ilman ääntä lähetettävää kuvaa, jonka tarkoituksena on suoraan tai epäsuorasti edistää taloudellista toimintaa harjoittavan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön tavaroiden tai palvelujen myyntiä taikka kyseisen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön julkista kuvaa. Tällaista kuvaa lähetetään ohjelman yhteydessä tai se sisällytetään ohjelmaan maksua tai muuta samankaltaista vastiketta vastaan tai omiin myynninedistämistarkoituksiin. Audiovisuaalinen kaupallinen viestintä sisältää muun muassa televisiomainonnan, sponsoroinnin, teleostoslähetykset ja tuotesijoittelun;

i) ”televisiomainonnalla” kaikenlaista kauppaan, liike-elämään tai ammattitoimintaan liittyvää ilmoitusta, jonka julkinen tai yksityinen yritys taikka luonnollinen henkilö lähettää joko maksua tai muuta vastiketta vastaan tai omiin myynninedistämistarkoituksiinsa edistääkseen tavaroiden tai palvelujen, mukaan lukien kiinteä omaisuus, oikeudet ja sitoumukset, toimittamista maksua vastaan;

j) ”piilotetusti toteutetulla audiovisuaalisella kaupallisella viestinnällä” tavaranvalmistajan tai palveluntarjoajan tavaroiden, palvelujen, nimen, tavaramerkin tai toiminnan sanallista tai kuvallista esittämistä ohjelmissa siten, että mediapalvelun tarjoajan tarkoituksena on käyttää tätä esittämistä mainostarkoituksessa ja siten, että se saattaa johtaa yleisöä harhaan sen luonteen suhteen. Tällaista esittämistä pidetään tarkoituksellisena, erityisesti silloin, kun se tehdään maksua tai muuta vastiketta vastaan;

k) ”sponsoroinnilla” kaikkea osallistumista audiovisuaalisten mediapalvelujen tai ohjelmien rahoitukseen, jos rahoittaja on sellainen julkinen tai yksityinen yritys taikka luonnollinen henkilö, joka ei harjoita audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista eikä audiovisuaalisten teosten tuotantoa, ja jos tarkoituksena on edistää yrityksen tai henkilön nimeä, tavaramerkkiä, julkista kuvaa, toimintaa tai sen tuotteiden myyntiä;

l) ”teleostoslähetyksillä” suoria tarjouksia sisältäviä, yleisölle suunnattuja televisiolähetyksiä tuotteiden tai palvelujen, mukaan lukien kiinteä omaisuus, oikeudet ja sitoumukset, toimittamiseksi maksua vastaan;

m) ”tuotesijoittelulla” kaikenlaista audiovisuaalista kaupallista viestintää, jossa ohjelmaan sisällytetään tuote, palvelu, tavaramerkki tai näitä koskeva viittaus maksua tai muuta samankaltaista vastiketta vastaan;

n) i) ”eurooppalaisilla teoksilla”

— jäsenvaltioista peräisin olevia teoksia,

— teoksia, jotka ovat peräisin Euroopan neuvoston laatiman rajat ylittäviä televisiolähetyksiä koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen osapuolina olevista eurooppalaisista kolmansista maista, jos teokset täyttävät ii alakohdassa säädetyt edellytykset,

▼M2

— teoksia, jotka on tuotettu yhteistuotantoina yhteisön ja kolmansien maiden välisten, audiovisuaalialaan liittyvien sopimusten puitteissa ja jotka täyttävät kussakin tällaisessa sopimuksessa määritellyt ehdot,

— Toisen ja kolmannen luetelmakohdan säännösten soveltamisen edellytyksenä on, ettei jäsenvaltioista peräisin oleviin teoksiin kyseisessä kolmansissa maissa sovelleta syrjiviä toimenpiteitä.

ii) Teokset ovat i alakohdan ensimmäisessä ja toisessa luetelmakohdassa tarkoitettuja teoksia, jos ne on pääosin tehty yhdessä tai useammassa i alakohdan ensimmäisessä ja toisessa luetelmakohdassa tarkoitetussa valtiossa asuvien tekijöiden ja työntekijöiden myötävaikutuksella ja jos teokset täyttävät jonkin seuraavista kolmesta edellytyksestä:

— teosten yksi tai useampi tuottaja on sijoittautunut yhteen tai useampaan edellä tarkoitetuista valtioista, tai

— teosten tuotantoa johtaa ja todellisuudessa valvoo yksi tai useampi tuottaja, joka on sijoittautunut yhteen tai useampaan edellä tarkoitetuista valtioista, tai

— näistä valtioista olevien yhteistuottajien osuus on yli puolet yhteistuotannon kokonaiskustannuksista ja yhteistuotantoa ei valvo yksi tai useampi näiden valtioiden ulkopuolelle sijoittautunut tuottaja.

iii) Teoksia, jotka eivät ole i alakohdassa tarkoitettuja eurooppalaisia teoksia, mutta jotka on tuotettu jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden kanssa tehtyjen kahdenvälisten yhteistuotantosopimusten mukaisesti, pidetään eurooppalaisina teoksina edellyttäen, että yhteisöstä olevien yhteistuottajien osuus muodostaa suurimman osan kokonaistuotantokustannuksista ja että tuotantoa ei valvo yksi tai useampi jäsenvaltioiden ulkopuolelle sijoittautunut tuottaja.

▼B

II LUKU

Yleiset säännökset

▼M2

2 artikla

1. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että kaikki sen lainkäyttövallan piiriin kuuluvien mediapalvelun tarjoajien lähettämät audiovisuaaliset mediapalvelut ovat sen oikeusjärjestyksen sääntöjen mukaiset, jota sovelletaan kyseisessä jäsenvaltiossa yleisölle tarkoitettuihin audiovisuaalisiin mediapalveluihin.

2. Tässä direktiivissä tarkoitetaan jäsenvaltion lainkäyttövallan piiriin kuuluvilla sellaisia mediapalvelun tarjoajia,

a) jotka ovat sijoittautuneet kyseiseen jäsenvaltioon 3 kohdan mukaisesti; tai

b) joihin voidaan soveltaa 4 kohtaa.

3. Tässä direktiivissä katsotaan mediapalvelun tarjoajan olevan sijoittautunut jäsenvaltioon seuraavissa tapauksissa:

a) mediapalvelun tarjoajan päätoimipaikka on kyseisessä jäsenvaltiossa, ja asianomaista audiovisuaalista mediapalvelua koskevat toimitukselliset päätökset tehdään samassa jäsenvaltiossa;

b) jos mediapalvelujen tarjoajan päätoimipaikka on yhdessä jäsenvaltiossa, mutta audiovisuaalista mediapalvelua koskevat toimitukselliset päätökset tehdään toisessa jäsenvaltiossa, lähetystoiminnan harjoittajan katsotaan olevan sijoittautunut siihen jäsenvaltioon, jossa

▼M2

merkittävä osa audiovisuaalisen mediapalvelun tarjonnan harjoittamiseen osallistuvista työntekijöistä työskentelee. Jos kummassakin jäsenvaltiossa työskentelee merkittävä osa audiovisuaalisen mediapalvelun tarjonnan harjoittamiseen osallistuvista työntekijöistä, mediapalvelun tarjoajan katsotaan olevan sijoittautunut siihen jäsenvaltioon, jossa sen päätoimipaikka on. Jos merkittävä osa audiovisuaalisen mediapalvelun tarjonnan harjoittamiseen osallistuvista työntekijöistä ei työskentele kummassakaan jäsenvaltiossa, mediapalvelun tarjoajan katsotaan olevan sijoittautunut siihen jäsenvaltioon, jossa se aloitti toimintansa kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, edellyttäen, että sillä on edelleen vakaa ja tosiasiallinen yhteys tämän jäsenvaltion talouteen;

c) jos mediapalvelun tarjoajalla on päätoimipaikka jäsenvaltiossa, mutta audiovisuaalista mediapalvelua koskevat päätökset tehdään kolmannessa maassa, tai jos tilanne on päinvastainen, mediapalvelun tarjoajan katsotaan olevan sijoittautunut kyseiseen jäsenvaltioon edellyttäen, että merkittävä osa audiovisuaalisen mediapalvelun tarjoamisen harjoittamiseen osallistuvista työntekijöistä työskentelee kyseisessä jäsenvaltiossa.

4. Mediapalvelun tarjoajien, joihin ei voida soveltaa 3 kohdan säännöksiä, katsotaan kuuluvan jäsenvaltion lainkäyttövallan piiriin seuraavissa tapauksissa:

a) ne käyttävät kyseisessä jäsenvaltiossa sijaitsevaa maa-satelliittiyhteyttä;

b) ne eivät käytä jäsenvaltiossa sijaitsevaa maa-satelliittiyhteyttä, mutta ne käyttävät kyseiselle jäsenvaltiolle kuuluvaa satelliittikapasiteettia.

5. Jos sitä, mille jäsenvaltiolle lainkäyttövalta kuuluu, ei voida ratkaista 3 ja 4 kohdan perusteella, toimivaltainen on se jäsenvaltio, johon mediapalvelun tarjoaja on sijoittautunut perustamissopimuksen 43–48 artiklassa tarkoitetulla tavalla.

6. Tätä direktiiviä ei sovelleta audiovisuaalisiin mediapalveluihin, jotka on tarkoitettu vastaanotettaviksi yksinomaan kolmansissa maissa ja joita yhden tai useamman jäsenvaltion yleisö ei vastaanota suoraan tai epäsuorasti tavanomaisilla kuluttajalaitteilla.

▼M1

2 a artikla

▼M2

1. Jäsenvaltioiden on taattava alueellaan vapaus vastaanottaa audiovisuaalisia mediapalveluja muista jäsenvaltioista, eivätkä ne saa rajoittaa niiden edelleen lähettämistä perustein, jotka liittyvät niihin aloihin, joita tämän direktiivin mukainen yhteensovittaminen koskee.

2. Televisiolähetystoiminnan osalta jäsenvaltiot voivat tilapäisesti poiketa 1 kohdasta, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) toisesta jäsenvaltiosta tulevassa televisiolähetyksessä rikotaan ilmiselvästi, törkeästi ja vakavasti 22 artiklan 1 tai 2 kohdan ja/tai 3 b artiklan säännöksiä,

▼M1

b) lähetystoiminnan harjoittaja on edeltävien 12 kuukauden aikana rikkonut a alakohdassa tarkoitettuja säännöksiä vähintään kaksi kertaa,

c) kyseinen jäsenvaltio on ilmoittanut kirjallisesti televisiolähetystoiminnan harjoittajalle ja komissiolle väitetystä säännösten rikkomisesta ja toimenpiteistä, joita se aikoo toteuttaa, jos tällainen säännösten rikkominen toistuu,

d) neuvotteluissa lähettävän jäsenvaltion ja komission kanssa ei ole päästy sovintoratkaisuun 15 päivän kuluessa c alakohdassa tarkoitetusta ilmoituksesta, ja väitetty säännösten rikkominen jatkuu.

▼M1

Komissio päättää kahden kuukauden kuluessa siitä, kun sille ilmoitettiin jäsenvaltion toteuttamista toimenpiteistä, ovatko toimenpiteet sopusoinnussa yhteisön oikeuden kanssa. Jos päätös on kielteinen, jäsenvaltion on kiireellisesti lopetettava kyseisten toimenpiteiden toteuttaminen.

3. Edellä 2 kohta ei rajoita minkään kyseisestä rikkomisesta aiheutuvan menettelyn, oikeussuojakeinon tai seuraamuksen soveltamista jäsenvaltiossa, jonka lainkäyttövaltaan kyseessä oleva lähetystoiminnan harjoittaja kuuluu.

▼M2

4. Tilattavien audiovisuaalisten mediapalveluiden osalta jäsenvaltiot voivat toteuttaa 1 kohdan säännöksistä poikkeavia toimenpiteitä tietyn palvelun osalta, jos seuraavat ehdot täyttyvät:

a) toimenpiteet

i) ovat tarpeellisia jollakin seuraavalla perusteella:

— yleinen järjestys, erityisesti rikosten ehkäisy, tutkinta, selvittäminen ja syytteeseenpano, mukaan lukien alaikäisten suojelu ja erityisesti rotuun, sukupuoleen, uskontoon tai kansallisuuteen perustuvaan vihaan yllyttämisen torjunta ja yksittäisiin ihmisiin kohdistuvat ihmisarvon loukkaukset,

— kansanterveyden suojelu,

— yleinen turvallisuus, mukaan lukien kansallisen turvallisuuden ja puolustuksen turvaaminen,

— kuluttajansuoja, mukaan lukien sijoittajien suoja;

ii) kohdistuvat tilattavaan audiovisuaaliseen mediapalveluun, joka vahingoittaa i alakohdassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamista tai joka vakavalla tavalla saattaa vaarantaa näiden tavoitteiden saavuttamisen;

iii) ovat oikeassa suhteessa näihin tavoitteisiin;

b) jäsenvaltio on ennen kyseisten toimenpiteiden toteuttamista ja rajoittamatta oikeudenkäyntimenettelyjä, esitutkinta ja rikostutkintatoimet mukaan luettuina:

— pyytänyt jäsenvaltiota, jonka lainkäyttövaltaan mediapalvelun tarjoaja kuuluu, toteuttamaan toimenpiteitä eikä viimeksi mainittu ole niitä toteuttanut tai ne eivät ole olleet riittäviä,

— ilmoittanut komissiolle ja jäsenvaltiolle, jonka lainkäyttövaltaan palvelun tarjoaja kuuluu, aikomuksestaan toteuttaa tällaisia toimenpiteitä.

5. Jäsenvaltiot voivat kiireellisissä tapauksissa poiketa 4 kohdan b alakohdassa asetetuista edellytyksistä. Tällöin toimenpiteistä on ilmoitettava viipymättä komissiolle ja jäsenvaltiolle, jonka lainkäyttövaltaan palveluntarjoaja kuuluu, ja mainittava samalla syyt, joiden perusteella jäsenvaltio katsoo, että kyseessä on kiireellinen tapaus.

6. Rajoittamatta jäsenvaltioiden mahdollisuutta toteuttaa 4 ja 5 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä komissio tutkii mahdollisimman pian, ovatko ilmoitetut toimenpiteet yhteensopivia yhteisön oikeuden kanssa. Jos komissio toteaa, että toimenpide on ristiriidassa yhteisön oikeuden kanssa, se pyytää, että kyseinen jäsenvaltio pidättyy toteuttamasta suunniteltuja toimenpiteitä tai lopettaa niiden toteuttamisen viipymättä.

3 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvat mediapalvelun tarjoajat noudattavat yksityiskohtaisempia tai tiukempia sääntöjä tällä direktiivillä yhteensovitetuilla aloilla sillä edellytyksellä, että nämä säännöt ovat yhteisön lainsäädännön mukaisia.

2. Niissä tapauksissa, joissa jäsenvaltio

▼M2

a) on käyttänyt 1 kohdassa tarkoitettua vapauttaan hyväksyä yksityiskohtaisempia tai tiukempia yleistä etua koskevia sääntöjä, ja

b) katsoo, että toisen jäsenvaltion lainkäyttövallan piiriin kuuluva lähetystoiminnan harjoittaja tarjoaa televisiolähetyksiä, jotka on kokonaan tai suurimmaksi osaksi suunnattu sen alueelle,

se voi ottaa yhteyden siihen jäsenvaltioon, jolle lainkäyttövalta kuuluu, löytääkseen molempia tyydyttävän ratkaisun kaikkiin aiheutuneisiin ongelmiin. Saatuaan perustellun pyynnön ensin mainitulta jäsenvaltiolta sen jäsenvaltion, jolle lainkäyttövalta kuuluu, on kehotettava lähetystoiminnan harjoittajaa noudattamaan kyseisiä yleistä etua koskevia sääntöjä. Sen jäsenvaltion, jolle lainkäyttövalta kuuluu, on tiedotettava ensin mainitulle jäsenvaltiolle pyynnön perusteella saaduista tuloksista kahden kuukauden kuluessa. Kumpikin jäsenvaltio voi pyytää 23 a artiklan mukaisesti perustettua yhteyskomiteaa tutkimaan asian.

3. Jos ensin mainittu jäsenvaltio katsoo,

a) että 2 kohdan soveltamisessa saavutetut tulokset eivät ole tyydyttäviä, ja

b) että kyseinen lähetystoiminnan harjoittaja on sijoittautunut siihen jäsenvaltioon, jolle lainkäyttövalta kuuluu, kiertääkseen tiukempia sääntöjä, jotka koskevat tällä direktiivillä yhteensovitettuja aloja ja joita siihen sovellettaisiin siinä tapauksessa, että se olisi sijoittautunut ensiksi mainittuun jäsenvaltioon,

tämä jäsenvaltio voi toteuttaa asianomaiseen lähetystoiminnan harjoittajaan kohdistettavia asianmukaisia toimenpiteitä.

Tällaisten toimenpiteiden on oltava objektiivisesti katsoen välttämättömiä, niitä on sovellettava ketään syrjimättä ja niiden on oltava suhteutettuja niille asetettuihin tavoitteisiin nähden.

4. Jäsenvaltio voi toteuttaa 3 kohdan nojalla toimenpiteitä ainoastaan, jos seuraavat ehdot täyttyvät:

a) se on ilmoittanut komissiolle ja sille jäsenvaltiolle, johon lähetystoiminnan harjoittaja on sijoittautunut, aikeestaan toteuttaa tällaisia toimenpiteitä perustellen syyt, joihin se perustaa arvionsa; ja

b) komissio on päättänyt, että toimenpiteet ovat yhteisön oikeuden mukaisia, ja erityisesti, että toimenpiteet 2 ja 3 kohdan nojalla toteuttavan jäsenvaltion tekemä arviointi on asianmukaisesti perusteltu.

5. Komissio päättää asiasta kolmen kuukauden kuluessa 4 kohdan a alakohdassa säädetyn ilmoituksen tekemisestä. Jos komissio päättää, että toimenpiteet ovat ristiriidassa yhteisön oikeuden kanssa, kyseisen jäsenvaltion on jätettävä esitetyt toimenpiteet toteuttamatta.

6. Jäsenvaltioiden on asianmukaisin keinoin ja lainsäädäntönsä mukaisesti varmistettava, että niiden lainkäyttövallan piiriin kuuluvat mediapalvelun tarjoajat tosiasiallisesti noudattavat tämän direktiivin säännöksiä.

7. Jäsenvaltioiden on edistettävä kansallisella tasolla oikeusjärjestelmiensä sallimissa rajoissa yhteis- ja/tai itsesääntelyjärjestelmien toteuttamista niillä alueilla, joita tämän direktiivin mukainen yhteensovittaminen koskee. Näiden järjestelmien on oltava kulloisenkin jäsenvaltion keskeisten toimijoiden laajasti hyväksymiä, ja niiden on mahdollistettava tehokas sääntöjen täytäntöönpano.

8. Direktiiviä 2000/31/EY sovelletaan täysimääräisesti, jollei tässä direktiivissä toisin säädetä. Jos direktiivin 2000/31/EY säännös on ristiriidassa tämän direktiivin säännöksen kanssa, sovelletaan tämän direktiivin säännöstä, jollei tässä direktiivissä toisin säädetä.

▼M2

II a LUKU

Kaikkiin audiovisuaalisiin mediapalveluihin sovellettavat säännökset

3 a artikla

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden lainkäyttövallan piiriin kuuluvat audiovisuaalisen mediapalvelun tarjoajat asettavat helposti, suoraan ja pysyvästi vastaanottajien saataville vähintään seuraavat tiedot:

a) mediapalvelun tarjoajan nimi;

b) käyntiosoite, johon mediapalvelun tarjoaja on sijoittautunut;

c) mediapalvelun tarjoajaa koskevat tiedot, mukaan luettuna sähköpostiosoite tai verkko-osoite, jotka mahdollistavat nopean, suoran ja tuloksellisen yhteydenoton kyseiseen tarjoajaan;

d) soveltuvissa tapauksissa tiedot toimivaltaisista sääntely- tai valvontaelimistä.

3 b artikla

Jäsenvaltioiden on tarkoituksenmukaisin keinoin varmistettava, että niiden lainkäyttövallan piiriin kuuluvien mediapalvelun tarjoajien tarjoamat audiovisuaaliset mediapalvelut eivät sisällä aineksia, jotka yllyttävät vihaan rodun, sukupuolen, uskonnon tai kansallisuuden perusteella.

3 c artikla

Jäsenvaltioiden on rohkaistava lainkäyttövaltaansa kuuluvia mediapalvelun tarjoajia varmistamaan, että niiden palvelut saatetaan asteittain näkö- ja kuulovammaisten henkilöiden käytettäviksi.

3 d artikla

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden lainkäyttövallan piiriin kuuluvat mediapalvelun tarjoajat eivät lähetä elokuvateoksia muulloin kuin oikeudenhaltijoiden kanssa sovittuina aikoina.

3 e artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden lainkäyttövallan piiriin kuuluvien mediapalvelun tarjoajien tarjoama audiovisuaalinen kaupallinen viestintä täyttää seuraavat vaatimukset:

a) audiovisuaalisen kaupallisen viestinnän on oltava helposti tunnistettavissa sellaiseksi. Piilotetusti toteutettu audiovisuaalinen kaupallinen viestintä on kielletty;

b) audiovisuaalisessa kaupallisessa viestinnässä ei saa käyttää alitajunnan kautta vaikuttavia tekniikoita;

c) audiovisuaalinen kaupallinen viestintä ei saa:

   i) loukata ihmisarvoa;

   ii) sisältää tai edistää minkäänlaista sukupuoleen, rotuun tai etniseen alkuperään, kansallisuuteen, uskontoon tai vakaumukseen, vammaisuuteen, ikään tai sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvaa syrjintää;

   iii) suosia terveyttä tai turvallisuutta vahingoittavaa toimintaa;

   iv) kannustaa ympäristönsuojelun kannalta törkeästi haitalliseen toimintaan;

d) kaikenlainen savukkeita ja muita tupakkatuotteita koskeva audiovisuaalinen kaupallinen viestintä on kielletty;

▼M2

e) alkoholijuomia koskevaa audiovisuaalista kaupallista viestintää ei saa kohdistaa erityisesti alaikäisille, eikä se saa kannustaa tällaisten juomien kohtuuttomaan käyttöön;

f) audiovisuaalinen kaupallinen viestintä, joka koskee sellaisia lääkkeitä ja lääketieteellisiä hoitoja, jotka ovat saatavissa ainoastaan lääkärin määräyksestä siinä jäsenvaltiossa, jonka lainkäyttövallan piiriin mediapalvelun tarjoaja kuuluu, on kielletty;

g) audiovisuaalinen kaupallinen viestintä ei saa aiheuttaa fyysistä tai moraalista haittaa alaikäisille. Sen vuoksi siinä ei saa suoraan kehottaa alaikäisiä ostamaan tai vuokraamaan tuotetta tai palvelua käyttämällä hyväksi heidän kokemattomuuttaan tai hyväuskoisuuttaan, rohkaista suoraan heitä suostuttelemaan vanhempiaan tai muita henkilöitä ostamaan mainostettuja tavaroita tai palveluja, käyttää hyväksi erityistä luottamusta, jota alaikäiset tuntevat vanhempiaan, opettajiaan tai muita henkilöitä kohtaan, eikä näyttää perusteettomasti alaikäisiä vaarallisissa tilanteissa.

2. Jäsenvaltiot ja komissio rohkaisevat mediapalvelujen tarjoajia kehittämään käytännesääntöjä, jotka koskevat epäasiallista audiovisuaalista kaupallista viestintää, jota esiintyy lasten ohjelmiin liitettynä tai lasten ohjelmissa ja joka koskee ravintoaineita sisältäviä taikka ravitsemuksellisia tai fysiologisia vaikutuksia omaavia ravintoaineita sisältäviä elintarvikkeita ja juomia. Tämä koskee erityisesti rasvoja, transrasvahappoja, suolaa/natriumia sekä sokereita, joiden osuus kokonaisruokavaliosta ei suositusten mukaan saisi olla liiallinen.

3 f artikla

1. Audiovisuaalisten mediapalvelujen tai ohjelmien, jotka ovat sponsoroituja, on täytettävä seuraavat vaatimukset:

a) niiden sisältöön tai televisiolähetysten osalta niiden lähetysaikaan ei saa missään olosuhteissa vaikuttaa siten, että sillä olisi vaikutusta mediapalvelun tarjoajan vastuuseen ja toimitukselliseen riippumattomuuteen;

b) niissä ei saa suoraan kannustaa vastaanottajaa ostamaan tai vuokraamaan tavaroita tai palveluja, erityisesti tekemällä myynninedistämiseen tähtääviä viittauksia kyseisiin tavaroihin tai palveluihin;

c) katsojille on ilmoitettava selvästi sponsorointisopimuksen olemassaolosta. Sponsoroidut ohjelmat on selkeästi yksilöitävä sellaisiksi käyttämällä ohjelmien kannalta asianmukaisesti sponsorin nimeä, tunnusta ja/tai muuta symbolia, kuten viittausta sponsorin tuotteisiin tai palveluihin, taikka selvästi erottuvaa sponsoroinnin ilmaisevaa merkkiä ohjelmien alussa, aikana ja/tai lopussa.

2. Yritykset, joiden pääasiallisena toimintana on savukkeiden tai muiden tupakkatuotteiden valmistus tai myynti, eivät saa sponsoroida audiovisuaalisia mediapalveluja tai ohjelmia.

3. Yritykset, joiden toimintaan kuuluu lääkkeiden tai lääketieteellisten hoitojen valmistaminen tai myynti, voivat sponsoroiduissa audiovisuaalisissa mediapalveluissa tai ohjelmissa tehdä tunnetuksi yrityksen nimeä tai edistää sen julkista kuvaa, mutta eivät saa edistää sellaisten yksittäisten lääkkeiden tai lääketieteellisten hoitojen myyntiä, jotka ovat saatavissa ainoastaan lääkärin määräyksestä siinä jäsenvaltiossa, jonka lainkäyttövallan piiriin mediapalvelun tarjoaja kuuluu.

4. Uutis- ja ajankohtaisohjelmat eivät saa olla sponsoroituja. Jäsenvaltiot voivat niin halutessaan päättää kieltää sponsorin tunnuksen esittämisen lastenohjelmien, dokumenttiohjelmien ja uskonnollisten ohjelmien aikana.

3 g artikla

1. Tuotesijoittelu on kielletty.

▼M2

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, tuotesijoittelu on sallittua, jollei jäsenvaltio toisin päätä,

— audiovisuaalista mediapalvelua varten tehdyissä elokuvateoksissa, elokuvissa ja sarjoissa, urheiluohjelmissa ja kevyissä viihdeohjelmissa, tai

— tapauksissa, joissa ei peritä maksua vaan ainoastaan tarjotaan ilmaiseksi tiettyjä tavaroita tai palveluja kuten tuotetarpeistoja ja palkintoja sisällytettäviksi ohjelmaan.

Ensimmäisessä luetelmakohdassa säädetty poikkeus ei koske lastenohjelmia.

Ohjelmien, joissa on tuotesijoittelua, on täytettävä vähintään kaikki seuraavat vaatimukset:

a) niiden sisältöön tai televisiolähetysten osalta niiden lähetysaikaan ei saa missään olosuhteissa vaikuttaa siten, että sillä olisi vaikutusta mediapalvelun tarjoajan vastuuseen ja toimitukselliseen riippumattomuuteen;

b) niissä ei suoraan kannusteta vastaanottajaa ostamaan tai vuokraamaan tavaroita tai palveluja, erityisesti tekemällä myynninedistämiseen tähtääviä viittauksia kyseisiin tavaroihin tai palveluihin;

c) niissä ei aiheettomasti korosteta kyseistä tuotetta;

d) katsojille ilmoitetaan selvästi tuotesijoittelusta. Tuotesijoittelua koskevat ohjelmat on asianmukaisesti yksilöitävä sellaisiksi ohjelman alussa ja lopussa sekä, katsojien mahdollisten väärinkäsitysten välttämiseksi, ohjelman alettua uudelleen mainoskatkon jälkeen.

Jäsenvaltiot voivat poikkeuksellisesti päättää myöntää luvan poiketa edellä d alakohdassa säädetyistä vaatimuksista edellyttäen, ettei mediapalvelujen tarjoaja itse tai mediapalvelujen tarjoajan sidosyritys ole tuottanut tai tilannut kyseistä ohjelmaa.

3. Ohjelmat eivät saa missään tapauksessa sisältää

— tupakkatuotteiden tai savukkeiden tuotesijoittelua tai sellaisten yritysten harjoittamaa tuotesijoittelua, joiden pääasiallisena toimintana on savukkeiden tai muiden tupakkatuotteiden valmistus tai myynti, tai

— sellaisten yksittäisten lääkkeiden tai lääketieteellisten hoitojen tuotesijoittelua, jotka ovat saatavissa ainoastaan lääkärin määräyksestä siinä jäsenvaltiossa, jonka lainkäyttövallan piiriin mediapalvelun tarjoaja kuuluu.

4. Edellä olevien 1, 2 ja 3 kohdan säännöksiä sovelletaan ainoastaan 19 päivän joulukuuta 2009 jälkeen tuotettuihin ohjelmiin.

II b LUKU

Yksinomaan tilattaviin audiovisuaalisiin mediapalveluihin sovellettavat säännökset

3 h artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava aiheelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että niiden lainkäyttövallan piiriin kuuluvien mediapalvelun tarjoajien tarjoamat tilattavat audiovisuaaliset mediapalvelut, jotka voivat vakavasti haitata alaikäisten fyysistä, henkistä tai moraalista kehitystä, saatetaan tarjolle ainoastaan tavalla, jolla varmistetaan, etteivät alaikäiset normaalisti kuule tai näe näitä tilattavia audiovisuaalisia mediapalveluja.

3 i artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden lainkäyttövallan piiriin kuuluvien mediapalvelun tarjoajien tarjoamilla tilattavilla audiovisu-

▼M2

aalisilla mediapalveluilla edistetään mahdollisuuksien mukaan ja tarkoituksenmukaisin keinoin eurooppalaisten teosten tuotantoa ja saatavuutta. Tällaista teosten edistämistä voidaan toteuttaa muun muassa tällaisten palvelujen antamalla rahoituksella, joka kohdistuu eurooppalaisten teosten tuotantoon tai niitä koskevien oikeuksien hankkimiseen taikka sillä osuudella tai näkyvyydellä, joka tilattavien audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoajien tarjoamia ohjelmia koskevissa luetteloissa annetaan eurooppalaisille teoksille.

2. Jäsenvaltioiden on annettava viimeistään 19 päivänä joulukuuta 2011 sekä sen jälkeen neljän vuoden välein komissiolle kertomus 1 kohdan täytäntöönpanosta.

3. Komissio antaa jäsenvaltioiden toimittamien tietojen ja riippumattoman tutkimuksen perusteella Euroopan parlamentille ja neuvostolle 1 kohdan soveltamista koskevan kertomuksen, jossa se ottaa huomioon markkinoiden ja teknologian kehittymisen sekä kulttuurista monimuotoisuutta koskevan tavoitteen.

II c LUKU

Säännökset, jotka koskevat yksinoikeuksia ja lyhyitä uutisia televisiolähetystoiminnassa

3 j artikla

1. Kukin jäsenvaltio voi toteuttaa yhteisön oikeuden mukaisesti toimenpiteitä varmistaakseen, että sen lainkäyttövallan piiriin kuuluvat lähetystoiminnan harjoittajat eivät lähetä yksinoikeudella tapahtumia, joilla kyseinen jäsenvaltio katsoo olevan erityistä yhteiskunnallista merkitystä, siten, että merkittävää osaa jäsenvaltion yleisöstä estetään seuraamasta näitä tapahtumia suorana tai nauhoitettuna lähetyksenä maksuttoman television kautta. Jos se toimii näin, kyseisen jäsenvaltion on laadittava luettelo sellaisista kansallisista tai muista kuin kansallisista tapahtumista, joilla se katsoo olevan erityistä yhteiskunnallista merkitystä. Näin menetellessään jäsenvaltion on toimittava selkeästi ja avoimesti sekä hyvissä ajoin. Sen on myös määritettävä, onko ohjelma näistä tapahtumista lähetettävä kokonaan tai osittain suorana lähetyksenä vai, jos se on tarpeen tai asianmukaista yleisen edun mukaisista objektiivisista syistä, kokonaan tai osittain nauhoitettuna lähetyksenä.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viipymättä 1 kohdan nojalla toteutetuista tai toteutettavista toimenpiteistä. Komissio tarkistaa kolmen kuukauden kuluessa ilmoituksesta, että toimenpiteet ovat yhteisön oikeuden mukaisia, ja ilmoittaa niistä muille jäsenvaltioille. Komissio pyytää lausunnon 23 a artiklan nojalla perustetulta yhteyskomitealta. Se julkaisee toteutetut toimenpiteet viipymättä *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ja vähintään kerran vuodessa yhdistetyn luettelon jäsenvaltioiden toteuttamista toimenpiteistä.

3. Jäsenvaltioiden on lainsäädäntönsä puitteissa asianmukaisin keinoin varmistettava, että niiden lainkäyttövallan piiriin kuuluvat lähetystoiminnan harjoittajat eivät käytä tämän direktiivin julkaisemisen jälkeen hankkimiaan yksinoikeuksia tavalla, joka estää merkittävää osaa toisen jäsenvaltion yleisöstä seuraamasta tapahtumia, jotka toinen jäsenvaltio on määritellyt 1 ja 2 kohdassa tarkoitetulla tavalla kokonaan tai osittain suorana lähetyksenä lähetettäviksi tai, jos on tarpeen tai asianmukaista yleisen edun mukaisista objektiivisista syistä, kokonaan tai osittain nauhoitettuna lähetyksenä maksuttoman television kautta lähetettäviksi 1 kohdan mukaisesti.

3 k artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yhteisön alueelle sijoittautuneet lähetystoiminnan harjoittajat voivat saada lyhyitä uutisraportteja varten käyttöönsä tasapuolisin, kohtuullisin ja syrjimättömin ehdoin aineistoa yleisöä suuresti kiinnostavista tapahtumista, jotka niiden lain-

▼M2

käyttövaltaan kuuluva lähetystoiminnan harjoittaja lähettää yksinoikeudella.

2. Jos käyttöoikeutta pyytäneen lähetystoiminnan harjoittajan kanssa samaan jäsenvaltioon sijoittautunut toinen lähetystoiminnan harjoittaja on saanut yksinoikeudet yleisöä suuresti kiinnostavaan tapahtumaan, käyttöoikeutta on pyydettävä viimeksi mainitulta lähetystoiminnan harjoittajalta.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava aineiston käyttöön saaminen sallimalla, että lähetystoiminnan harjoittajat voivat valita vapaasti lyhyitä otteita lähetyksestä huolehtivan lähetystoiminnan harjoittajan signaalista edellyttäen, että ne ainakin nimeävät aineistonsa lähteen, jollei tämä käytännön syistä ole mahdotonta.

4. Vaihtoehtona 3 kohdalle jäsenvaltio voi ottaa käyttöön jonkin vastaavan järjestelmän, jolla aineiston käyttöön saaminen tasapuolisin, kohtuullisin ja syrjimättömin ehdoin varmistetaan toisin keinoin.

5. Lyhyitä otteita voidaan käyttää yksinomaan yleisissä uutisohjelmissa ja niitä saa tilattavissa audiovisuaalisissa mediapalveluissa käyttää vain, jos sama mediapalvelun tarjoaja tarjoaa saman ohjelman myöhemmin nauhoitettuna.

6. Jäsenvaltioiden on, rajoittamatta 1–5 kohdan soveltamista, varmistettava oikeusjärjestelmiensä ja -käytäntöjensä mukaisesti, että tällaisten lyhyiden otteiden tarjoamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja ehdot, erityisesti mahdolliset korvausjärjestelyt, lyhyiden otteiden enimmäispituus ja niiden lähettämistä koskevat aikarajat, on määritelty. Jos korvaus suoritetaan, se ei saa ylittää käyttöön saamisesta suoraan aiheutuneita lisäkustannuksia.

▼B

III LUKU

Televisio-ohjelmien jakelun ja tuotannon edistäminen

4 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava mahdollisuuksien mukaan ja tarkoituksenmukaisin keinoin, että televisiolähetystoiminnan harjoittajat varaavat ►M2 ——————— ◄ eurooppalaisille teoksille suurimman osan lähetysajastaan, johon ei lueta uutisille, urheilutapahtumille, kilpailunomaisille viihdeohjelmille, mainoksille ►M1 , tekstitelevisiopalveluille ja teleostoslähetyksille ◄ varattua aikaa. Tämä osuus olisi saavutettava asteittain noudattaen tarkoituksenmukaisia perusteita ottaen huomioon televisiolähetystoiminnan harjoittajien tiedonvälityksellisen, kasvatuksellisen, kulttuurisen ja viihteen välitykseen liittyvän vastuun katsojia kohtaan.

2. Jos 1 kohdassa säädettyä osuutta ei voida saavuttaa, osuus ei saa olla pienempi kuin kyseisen jäsenvaltion keskimääräinen osuus vuonna 1988.

Kuitenkin Helleenien tasavallan ja Portugalin tasavallan osalta vuosi 1988 korvataan vuodella 1990.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle vuoden 1991 lokakuun 3 päivästä alkaen joka toinen vuosi kertomus tämän artiklan ja 5 artiklan soveltamisesta.

Kertomuksessa on erityisesti oltava tilastollinen selvitys siitä, miten tässä artiklassa ja 5 artiklassa mainitut osuudet ovat toteutuneet kunkin kyseessä olevan jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvan televisio-ohjelman osalta, ja jos osuutta ei ole saavutettu, kussakin tapauksessa syy tähän sekä toteutetut ja suunnitellut toimenpiteet osuuden saavuttamiseksi.

▼B

Komissio antaa kertomukset tiedoksi muille jäsenvaltioille ja Euroopan parlamentille ja liittää tarvittaessa oheen lausunnon. Komissio huolehtii siitä, että tätä artiklaa ja 5 artiklaa sovelletaan perustamissopimuksen määräysten mukaisesti. Komissio voi ottaa lausunnossaan huomioon erityisesti kehityksen aikaisempiin vuosiin nähden, ensilähetysten osuuden ohjelmistosta, uusien televisiolähetystoiminnan harjoittajien erityisolosuhteet ja niiden maiden erityistilanteen, joissa on pieni tuotantokapasiteetti tai suppea kielialue.

4. Neuvosto tarkastelee viimeistään viidennen vuoden lopussa siitä, kun tämä direktiivi annetaan, komission kertomuksen perusteella tämän artiklan toteuttamista, johon on liitetty komission tarpeellisiksi katsomat muutosehdotukset.

Sen vuoksi komission kertomuksessa otetaan jäsenvaltioiden 3 kohdan mukaisesti ilmoittamien tietojen perusteella huomioon erityisesti yhteisön markkinoiden kehitys ja kansainvälinen tilanne.

5 artikla

Jäsenvaltioiden on varmistettava mahdollisuuksien mukaan ja aiheellisin keinoin, että televisiolähetystoiminnan harjoittajat varaavat vähintään 10 prosenttia lähetysajastaan, johon ei lueta uutisille, urheilutapahtumille, kilpailunomaisille viihdeohjelmille, mainoksille ►M1 , tekstitelevisiopalveluille ja teleostoslähetyksille ◄ varattua aikaa, tai vaihtoehtoisesti, jäsenvaltion harkinnan mukaan, vähintään 10 prosenttia ohjelmistobudjetistaan eurooppalaisille, televisiolähetystoiminnan harjoittajista riippumattomien tuottajien valmistamille teoksille. Tämä osuus olisi saavutettava asteittain noudattaen tarkoituksenmukaisia perusteita ottaen huomioon televisiolähetystoiminnan harjoittajien tiedonvälityksellisen, kasvatuksellisen, kulttuurisen ja viihteen välitykseen liittyvän vastuun katsojia kohtaan; se on saavutettava varaamalla asianmukainen osuus uusille ohjelmille eli ohjelmille, jotka lähetetään viiden vuoden kuluessa niiden valmistumisesta lukien.

▼M2

———————

▼M1

———————

9 artikla

Tätä lukua ei sovelleta paikallisille yleisöille tarkoitettuihin televisiolähetyksiin, joita ei lähetetä kansallisessa televisioverkossa.

▼B

IV LUKU

▼M2

Televisiomainonta ja teleostoslähetykset

10 artikla

1. Televisiomainonnan ja teleostoslähetysten on oltava helposti tunnistettavissa ja erotettavissa toimitetusta sisällöstä. Televisiomainonta ja teleostoslähetykset on erotettava selvästi muista ohjelmapalveluista kuva- ja/tai äänitunnuksella ja/tai tilan käyttöön liittyvin keinoin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta uusien mainostekniikoiden käyttöä.

2. Yksittäiset mainospalat ja teleostosesitykset ovat muutoin kuin urheilutapahtumien lähetysten yhteydessä sallittuja ainoastaan poikkeuksellisesti.

▼M2

11 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sijoitettaessa televisiomainoksia tai teleostoslähetyksiä ohjelmien keskelle ohjelmien eheys ei kärsi ohjelman luonnolliset tauot sekä ohjelman kesto ja luonne huomioon ottaen, eikä oikeuksien haltijoiden oikeuksia loukata.

2. Televisiota varten tehtyjen elokuvien, lukuun ottamatta sarjoja, sarjafilmejä ja dokumenttiohjelmia, elokuvateosten ja uutisohjelmien lähetyksen saa keskeyttää televisiomainoksilla ja/tai teleostoslähetyksillä kerran kutakin aikataulun mukaista vähintään 30 minuutin jaksoa kohti. Lastenohjelmien lähetyksen saa keskeyttää mainoksilla ja/tai teleostoslähetyksillä kerran kutakin aikataulun mukaista vähintään 30 minuutin jaksoa kohti edellyttäen, että ohjelman aikataulun mukainen kesto on pitempi kuin 30 minuuttia. Uskonnollisten tilaisuuksien lähetyksiin ei saa sijoittaa televisiomainoksia eikä teleostoslähetyksiä.

▼B

14 artikla

▼M2

▼M1

2. Sellaisten lääketuotteiden, joilta edellytetään lääkevalmisteita koskevan lainsäädännön lähentämisestä 26 päivänä tammikuuta 1965 annetun neuvoston direktiivin 65/65/ETY ([1]) mukainen markkinoille saattamista koskeva lupa, tarjoaminen teleostoksina ja lääkehoitojen tarjoaminen teleostoksina on kiellettyä.

▼B

15 artikla

▼M1

Alkoholijuomien televisiomainonnassa ja teleostoslähetyksissä on noudatettava seuraavia perusteita:

▼B

a) sitä ei saa kohdistaa erityisesti alaikäisille, eikä siinä saa varsinkaan kuvata alaikäisiä nauttimassa tällaisia juomia;

b) siinä ei saa yhdistää alkoholin käyttöä lisääntyneeseen fyysiseen suorituskykyyn tai ajoneuvolla ajamiseen;

c) siinä ei saa luoda kuvaa, että alkoholin nauttiminen edistäisi sosiaalista tai seksuaalista menestystä;

d) siinä ei saa väittää, että alkoholilla on terapeuttisia ominaisuuksia tai että se piristää, rauhoittaa tai on keino henkilökohtaisten ristiriitojen ratkaisemiseksi;

e) siinä ei saa kannustaa alkoholin kohtuuttomaan käyttöön tai esittää raittiutta tai kohtuullista käyttöä kielteisessä valossa;

f) siinä ei saa korostaa korkean alkoholipitoisuuden olevan juomien myönteinen ominaisuus.

▼M2

([1]) EYVL N:o 22, 9. 2. 1965, s. 369, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 93/39/ETY (EYVL N:o L 214, 24.8.1993, s. 22).

▼M2

18 artikla

1. Mainospalojen ja teleostosesitysten osuus yhtä tasatuntien välistä tuntia kohti ei saa olla yli 20 prosenttia.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta lähetystoiminnan harjoittajan ilmoituksiin, jotka koskevat sen omia ohjelmia ja niihin suoraan liittyviä oheistuotteita, eikä sponsorointia koskeviin ilmoituksiin tai tuotesijoitteluun.

18 a artikla

Teleostoslähetykset on yksilöitävä selkeästi kuva- ja äänitunnuksella, ja niiden yhtäjaksoisen keston on oltava vähintään 15 minuuttia.

19 artikla

Tämän direktiivin säännöksiä sovelletaan tarvittavin muutoksin televisiokanaviin, jotka on tarkoitettu yksinomaan mainontaa ja teleostoslähetyksiä varten sekä televisiokanaviin, jotka on tarkoitettu yksinomaan oman toiminnan edistämistä varten. Edellä olevaa III lukua sekä 11 artiklaa ja 18 artiklaa ei sovelleta näihin kanaviin.

---

20 artikla

Jäsenvaltiot voivat yhteisön oikeuden huomioon ottaen asettaa muita kuin 11 artiklan 2 kohdassa ja 18 artiklassa säädettyjä edellytyksiä sellaisten yksinomaan kansalliselle alueelle tarkoitettujen televisiolähetysten osalta, joita yleisö ei voi vastaanottaa suoraan tai välillisesti yhdessä tai useammassa muussa jäsenvaltiossa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 3 artiklan soveltamista.

▼M1

▼B

V LUKU

▼M2

Alaikäisten suojelu televisiolähetystoiminnassa

▼M1

22 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava aiheelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että niiden lainkäyttövaltaan kuuluvien televisiolähetystoiminnan harjoittajien lähetyksissä ei ole ohjelmia, jotka saattaisivat vahingoittaa alaikäisten fyysistä, henkistä tai moraalista kehitystä, eikä varsinkaan pornografiaa tai perusteetonta väkivaltaa sisältäviä ohjelmia.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut toimenpiteet koskevat myös muita ohjelmia, jotka voivat vahingoittaa alaikäisten fyysistä, henkistä tai moraalista kehitystä, jollei lähetysajan valinnalla tai teknisin keinoin ole varmistettu, että lähetysalueella olevat alaikäiset eivät tavallisesti kuule tai näe kyseisiä lähetyksiä.

3. Jäsenvaltioiden on lisäksi varmistettava, että lähetettäessä tällaisia ohjelmia koodaamattomassa muodossa niitä edeltää äänimerkkinä annettu varoitus tai ne voidaan tunnistaa näiden ohjelmien koko keston ajan näkyvästä tunnusmerkistä.

▼M2

▼B

VI LUKU

▼M2

Vastineoikeus televisiolähetystoiminnassa

▼B

23 artikla

▼M1

1. Kansallisuudesta riippumatta jokaisella luonnollisella henkilöllä tai oikeushenkilöllä, jonka oikeutettuja etuja, varsinkin mainetta ja kunniaa, on vahingoitettu esittämällä virheellisiä väitteitä televisio-ohjelmassa, on oltava oikeus vastineeseen tai vastaavaan oikaisukeinoon, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden siviili-, hallinto- tai rikosoikeutta koskevien säädösten soveltamista. Jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei oikeutta vastineeseen tai vastaavaan oikaisukeinoon estetä asettamalla kohtuuttomia ehtoja tai edellytyksiä. Vastine on lähetettävä kohtuullisessa ajassa perustellun pyynnön esittämisen jälkeen ja sille lähetykselle, johon vastinepyynnössä viitataan, soveltuvaan aikaan ja soveltuvalla tavalla.

▼B

2. Vastineoikeuden tai vastaavien oikaisukeinojen on oltava kaikkien jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvien televisiolähetystoiminnan harjoittajien käytettävissä.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet vastineoikeuden tai vastaavien oikaisukeinojen luomiseksi ja määriteltävä niiden käyttämisessä noudatettavat menettelyt. Jäsenvaltioiden on erityisesti varmistettava, että oikaisukeinojen käyttöön varataan riittävä aika ja että menettelyt ovat sellaiset, että vastineoikeutta tai vastaavia oikaisukeinoja voivat asianmukaisesti käyttää muissa jäsenvaltioissa asuvat tai niihin sijoittautuneet luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt.

4. Pyyntö saada käyttää vastineoikeutta tai vastaavia oikaisukeinoja voidaan hylätä, jos vastineeseen ei 1 kohdassa säädettyjen edellytysten mukaisesti ole perusteita, jos se käsittäisi rangaistavan teon, jos se saattaisi televisiolähetystoiminnan harjoittajan siviilioikeudelliseen vastuuseen tai jos se olisi hyvien tapojen vastainen.

5. On säädettävä menettelyistä, joilla vastineoikeuden tai vastaavien oikaisukeinojen käyttöä koskevat riidat voidaan saattaa tuomioistuimen tutkittaviksi.

▼M1

VI a LUKU

Yhteyskomitea

23 a artikla

1. Komission alaisuuteen perustetaan yhteyskomitea. Se muodostuu jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten edustajista. Sen puheenjohtajana on komission edustaja, ja se kokoontuu joko puheenjohtajan aloitteesta tai jäsenvaltion valtuuskunnan pyynnöstä.

2. Komitean tehtävänä on:

a) edistää tämän direktiivin tosiasiallista täytäntöönpanoa neuvottelemalla säännöllisesti sen soveltamisesta mahdollisesti aiheutuvista käytännön ongelmista ja erityisesti 2 artiklan soveltamisesta sekä mahdollisista muista kysymyksistä, joita koskeva keskustelu katsotaan hyödylliseksi,

b) antaa omasta aloitteestaan tai komission pyynnöstä lausuntoja tämän direktiivin säännösten soveltamisesta jäsenvaltioissa,

▼M1

c) toimia keskustelufoorumina siitä, mitä kysymyksiä olisi käsiteltävä kertomuksissa, jotka jäsenvaltioiden on annettava 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti, kertomusten metodologiasta, 25 a artiklassa tarkoitetun riippumattoman tutkimuksen tarkoituksesta, tätä koskevien tarjousten arvioinnista ja itse tutkimuksesta,

d) keskustella niiden säännöllisten neuvottelujen tuloksista, joita komissio käy lähetystoimintaa harjoittavien organisaatioiden, tuottajien, kuluttajien, valmistajien, palvelujen tarjoajien ja ammattiliittojen ja luovaa työtä tekevien tahojen kanssa,

▼M2

e) edistää jäsenvaltioiden ja komission välistä tiedonvaihtoa audiovisuaalisten mediapalvelujen sääntelytoimenpiteitä koskevasta tilanteesta ja kehityksestä ottaen huomioon yhteisön politiikan audiovisuaalialalla sekä asiaan vaikuttavan teknisen kehityksen,

▼M1

f) tarkastella kaikkea kyseisellä alalla tapahtuvaa kehitystä, josta keskusteleminen vaikuttaa hyödylliseltä.

▼M2

VI b LUKU

Jäsenvaltioiden sääntelyelinten välinen yhteistyö

23 b artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet toimittaakseen erityisesti toimivaltaisten riippumattomien sääntelyelintensä avulla toisilleen sekä komissiolle tiedot, joita tämän direktiivin, erityisesti sen 2, 2 a ja 3 artiklan, säännösten soveltaminen edellyttää.

▼B

VII LUKU

Loppusäännökset

24 artikla

Aloilla, joita tässä direktiivissä ei soviteta yhteen, direktiivi ei vaikuta niihin jäsenvaltioiden oikeuksiin ja velvollisuuksiin, jotka johtuvat voimassa olevista televiestintää tai televisiotoimintaa koskevista sopimuksista.

▼M2

---

26 artikla

Komissio antaa viimeistään 19 päivänä joulukuuta 2011 ja sen jälkeen kolmen vuoden välein Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta ja tekee tarvittaessa ehdotuksia direktiivin mukauttamiseksi audiovisuaalisten mediapalvelujen alan kehityksen ja erityisesti teknologian tuoreimman kehityksen, alan kilpailukyvyn sekä kaikissa jäsenvaltioissa saavutetun medialukutaidon tason edellyttämällä tavalla.

Tässä kertomuksessa arvioidaan myös lastenohjelmiin liitettyä tai ohjelmien sisältämää mainontaa ja erityisesti sitä, onko tähän direktiiviin sisältyvillä määrää ja laatua koskevilla säännöillä saavutettu tarvittava suojelun taso.

▼B

27 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.